II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/1833

av den 14 juli 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU genom specificering av kriterierna för fastställande av när en verksamhet ska betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten på koncernivå

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU ([1]), särskilt artikel 2.4, och

av följande skäl:

(1) Bedömningen av huruvida personer handlar för egen räkning eller tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav i unionen som en sidoverksamhet till sin huvudsakliga verksamhet bör göras på koncernnivå. I enlighet med definitionen i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([2]) anses en koncern omfatta moderföretaget och alla dess dotterföretag. Vid tillämpningen av denna förordning omfattar begreppet enheter som är belägna i unionen och i tredjeländer, oavsett om koncernen har sitt huvudkontor inom eller utanför unionen.

(2) Bedömningen bör kunna göras med hjälp av tre alternativa tester (*tester avseende sidoverksamhet*), utgående från den handelsverksamhet som bedrivs av personer inom koncernen. Testerna bör avgöra om personer inom koncernen handlar för egen räkning. Om dessa personer i unionen tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav i en sådan stor utsträckning i förhållande till koncernens huvudsakliga verksamhet att denna verksamhet inte kan betraktas som sidoverksamhet på koncernnivå, bör de omfattas av krav på auktorisation som värdepappersföretag. För att ta hänsyn till den ekonomiska verkligheten för de sinsemellan mycket olika koncerner som måste göra en bedömning av huruvida deras handelsverksamhet är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga affärsverksamhet, bör dessa personer kunna bestämma vilket av de tre alternativa testerna som ska utföras för att avgöra om deras handelsverksamhet är en sidoverksamhet till koncernens huvudsakliga verksamhet. Om en persons handelsverksamhet är en sidoverksamhet enligt något av dessa tester bör den betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten enligt artikel 2.1 j i direktiv 2014/65/EU.

([1]) EUT L 173, 12.6.2014, s. 349.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

(3) Enligt det första testalternativet bör en persons verksamhet anses som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten om dess utestående teoretiska nettoexponering för råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav som handlas för kontantavveckling i unionen, med undantag för råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav som handlas på en handelsplats, understiger ett årligt tröskelvärde på 3 miljarder euro (*test avseende tröskelvärde*).

(4) Det andra testalternativet jämför storleken på en persons handelsverksamhet med koncernens totala handelsverksamhet i unionen (*handelstest*). Storleken på en persons handelsverksamhet bör bestämmas genom att summan av volymerna på de transaktioner som rör koncernintern likviditets- eller riskhantering, objektivt mätbar riskminskning som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen eller fullgörandet av skyldigheter att tillhandahålla likviditet på en handelsplats (*privilegierade transaktioner*) dras av från volymen av den personens totala handelsverksamhet. Kontrakt om den person inom koncernen som är part i kontraktet är auktoriserad i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU [3] bör dras av från en persons handelsverksamhet. En koncerns totala handelsverksamhet i unionen innefattar privilegierade transaktioner och kontrakt om den person inom koncernen som är part i kontraktet är auktoriserad i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller direktiv 2013/36/EU.

(5) Handelsverksamhetens storlek bör bestämmas av det teoretiska bruttovärdet av kontrakt i råvaruderivat, utsläppsrätter och derivat därav i unionen på grundval av ett glidande medelvärde under de tre föregående åren.

(6) Den storlek på handelsverksamheten som används som parameter i handelstestet betraktas som en proxyvariabel för den affärsverksamhet som personen eller koncernen bedriver som sin huvudsakliga verksamhet. Denna proxyvariabel borde vara lätt och kostnadseffektiv att tillämpa eftersom den bygger på uppgifter som redan måste samlas in för att uppfylla reglerna, till exempel för rapportering av transaktioner, samtidigt som den gör testet meningsfullt.

(7) Denna proxyvariabel är lämplig eftersom en rationell enhet som inte är riskbenägen, till exempel en enhet som producerar, bearbetar eller konsumerar råvaror eller utsläppsrätter, förväntas risksäkra volymen av sin affärsverksamhet inom ramen för sin huvudsakliga verksamhet med en motsvarande volym av råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat därav. Därför är volymen av all dess handel med råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav, mätt som det teoretiska bruttovärdet av underliggande tillgångar, en lämplig proxyvariabel för storleken på koncernens huvudsakliga verksamhet. Eftersom koncerner vars huvudsakliga verksamhet inte är relaterad till råvaror eller utsläppsrätter inte skulle använda råvaruderivat eller utsläppsrättsderivat som riskminskande verktyg, bör deras handel med råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav inte godtas som risksäkring.

(8) Användningen av råvaruderivat som riskminskande verktyg kan emellertid inte betraktas som en perfekt proxyvariabel för all affärsverksamhet som personen eller koncernen bedriver som sin huvudsakliga verksamhet, eftersom det kanske inte tar hänsyn till andra investeringar i anläggningstillgångar som saknar samband med derivatmarknader.

(9) Det andra testet kanske inte i tillräcklig mån mäter den huvudsakliga verksamheten för personer med betydande kapitalinvesteringar, i förhållande till sin storlek, i exempelvis upprättande av infrastruktur eller transport- eller produktionsanläggningar. Testet beaktar inte heller investeringar som inte kan risksäkras på finansmarknaderna. Därför är det nödvändigt att föreskriva en tredje metod som använder ett mått baserat på sysselsatt kapital för att mäta om handelsverksamheten är en sidoverksamhet till koncernens huvudsakliga verksamhet.

(10) Det tredje testalternativet, testet avseende sysselsatt kapital, anges för att ta hänsyn till den ekonomiska verkligheten för sinsemellan mycket olika koncerner som behöver bedöma om deras handel är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga verksamhet, inbegripet koncerner som i förhållande till sin storlek gör betydande kapitalinvesteringar i exempelvis upprättande av infrastruktur eller transport- eller produktionsanläggningar, liksom investeringar som inte lätt kan risksäkras på finansmarknaderna. Eftersom de tre alternativa testerna beaktar olika underliggande ekonomiska förhållanden för olika koncerner, bör samtliga tester utgöra lika lämpliga, alternativa och oberoende metoder för att avgöra om handelsverksamheten är en sidoverksamhet till en viss koncerns huvudsakliga verksamhet. Om en persons handelsverksamhet konstateras utgöra en sidoverksamhet enligt något av dessa tester bör den betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten enligt artikel 2.1 j i direktiv 2014/65/EU.

[3] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(11) Det tredje testet använder det uppskattade kapital som en icke-finansiell koncern skulle behöva inneha på grund av den inneboende marknadsrisk i dess positioner som härrör från handeln med råvaruderivat, utsläppsrätter och derivat därav i unionen, utom från privilegierade transaktioner, som en proxyvariabel för storleken på den sidoverksamhet som bedrivs av personer i en koncern. Den ram som har utarbetats under överinseende av Baselkommittén för banktillsyn och som har genomförts i unionen genom direktiv 2013/36/EU används för att tillämpa en proportionell viktning av teoretiskt kapital på positioner. Inom denna ram bör nettopositionen i ett råvaruderivat, en utsläppsrätt eller ett derivat därav i unionen bestämmas genom nettning av långa och korta positioner i en viss typ av råvaruderivatkontrakt, utsläppsrätt eller derivatkontrakt därav, såsom en termin, en option, ett forwardkontrakt eller en warrant. Vid bestämning av nettopositionen bör en nettning ske oavsett var kontraktet handlas, vem som är kontraktets motpart eller hur lång löptid det har. Bruttopositionen i relevanta råvaruderivat, utsläppsrättskontrakt eller derivatkontrakt därav bör, å andra sidan, beräknas genom att man adderar nettopositionerna för olika typer av kontrakt som avser en viss råvara, en viss utsläppsrätt eller ett derivat därav. I detta sammanhang bör nettopositioner i en viss typ av råvaruderivatkontrakt, utsläppsrättskontrakt eller derivatkontrakt därav inte nettas mot varandra.

(12) I det tredje testet bör storleken på en koncerns uppskattade kapital jämföras med koncernens faktiska sysselsatta kapital, vilket bör återspegla storleken på dess huvudsakliga verksamhet. Det sysselsatta kapitalet bör beräknas på basis av koncernens totala tillgångar minus dess kortfristiga skulder. De kortfristiga skulderna bör avse skulder som förfaller till betalning inom tolv månader.

(13) Ändamålet med testerna avseende sidoverksamhet är att kontrollera om personer inom en koncern som inte är auktoriserade i enlighet med direktiv 2014/65/EU bör ansöka om auktorisation på grund av den relativa eller absoluta storleken på deras verksamhet rörande råvaruderivat, utsläppsrätter och derivat därav i unionen. Testerna avseende sidoverksamhet fastställer storleken på den verksamhet rörande råvaruderivat, utsläppsrätter och derivat därav i unionen som personer inom en koncern får bedriva utan auktorisation i enlighet med direktiv 2014/65/EU, till följd av att verksamheten är en sidoverksamhet till koncernens huvudsakliga verksamhet. Storleken på koncernens sidoverksamhet bör därför beräknas med hjälp av kriterier som i alla tre tester utesluter verksamhet som bedrivs av koncernmedlemmar som är auktoriserade i enlighet med det direktivet, för att bedöma storleken på den faktiska sidoverksamhet som bedrivs av ej auktoriserade koncernmedlemmar.

(14) För att göra det möjligt för marknadsaktörer att planera och bedriva sin verksamhet på ett rimligt sätt och för att ta hänsyn till säsongsvariationer i verksamheten, bör beräkningen i de tre alternativa testerna för att bestämma när en verksamhet anses vara en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten baseras på en treårsperiod. Därför bör enheter bedöma om de på årsbasis överskrider ett av de tre tröskelvärdena i de tre alternativa testerna genom att beräkna ett aritmetiskt medelvärde för en period på tre år på löpande basis. Denna skyldighet bör inte påverka den behöriga myndighetens rätt att när som helst begära att en person rapporterar den grund på vilken personen enligt artikel 2.1 j i och ii i direktiv 2014/65/EU har bedömt att dess verksamhet är en sidoverksamhet till dess huvudsakliga verksamhet.

(15) Transaktioner som på ett objektivt mätbart sätt minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen och koncerninterna transaktioner bör behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ([4]). När det gäller derivattransaktioner som på ett objektivt mätbart sätt minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen refererar kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ([5]) emellertid endast till derivat som inte handlas på reglerade marknader, medan artikel 2.4 i direktiv 2014/65/EU omfattar derivat som handlas på handelsplatser. När testerna avseende sidoverksamhet omfattar både derivat som handlas på reglerade marknader och derivat som inte handlas på reglerade marknader, är det därför lämpligt att ta hänsyn till derivat som handlas på reglerade marknader i samband med transaktioner som anses på ett objektivt mätbart sätt minska risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1)

([5]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

(16) Under vissa omständigheter, till exempel när den befintliga likviditeten på marknaden är otillräcklig eller ett motsvarande derivatkontrakt inte är tillgängligt, är det kanske inte möjligt att säkra en affärsrisk genom att använda ett direkt relaterat råvaruderivatkontrakt, dvs. ett kontrakt med exakt samma underliggande tillgångar och avvecklingsdag som den risk som säkras. I sådana fall bör personen kunna använda sig av indirekt risksäkring genom ett nära korrelerat instrument för att täcka exponeringen, till exempel ett instrument som har en annan men mycket närbesläktad underliggande tillgång. Dessutom får makro- eller portföljsäkring användas av personer som ingår råvaruderivatkontrakt för att säkra en risk som rör deras totala risker eller de övergripande riskerna i koncernen. Sådana råvaruderivatkontrakt för makrosäkring, portföljsäkring eller indirekt risksäkring bör anses utgöra risksäkring vid tillämpning av testerna avseende sidoverksamhet. När en person som tillämpar testerna avseende sidoverksamhet använder portfölj- eller makrosäkring kan det hända att det inte går att fastställa ett direkt samband mellan en viss transaktion i ett råvaruderivat som ingåtts för risksäkring och en viss risk som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen. De risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen kan vara av komplex natur och till exempel omfatta flera olika geografiska marknader, produkter, tidshorisonter eller enheter. Den portfölj av råvaruderivatkontrakt som har ingåtts för att begränsa dessa risker kan härröra från komplexa riskhanteringssystem. I sådana fall bör riskhanteringssystemen förhindra att transaktioner som inte utgör säkringstransaktioner kategoriseras som risksäkring och ge en tillräckligt detaljerad bild av säkringsportföljen, så att spekulativa komponenter identifieras och räknas mot tröskelvärdena. Positioner bör inte anses minska risker som står i samband med affärsverksamheten enbart av det skälet att de på övergripande basis har inkluderats i en riskminskande portfölj.

(17) En risk kan utvecklas över tiden och för att aktörer ska kunna anpassa sig till riskutvecklingen kanske de måste kvitta råvaru- eller utsläppsrättsderivat som ursprungligen ingåtts för att minska en risk som står i samband med affärsverksamheten genom användning av ytterligare råvaru- eller utsläppsrättsderivatkontrakt. Till följd av detta kan risksäkring komma att ske genom en kombination av råvaru- och utsläppsrättsderivatkontrakt som inkluderar kvittning av råvaruderivatkontrakt som utgör kvittning av sådana råvaruderivatkontrakt som inte längre har samband med affärsrisken. Dessutom bör utvecklingen av en risk som har hanterats genom att aktören har ingått en position i ett råvaru- eller utsläppsrättsderivat för att minska den risken inte i efterhand ge anledning till att den positionen omvärderas till att anses som en från början icke-privilegierad transaktion.

(18) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/592 ([6]) kompletterar direktiv 2014/65/EU när det gäller kriterier för att fastställa när en verksamhet betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten. Det direktivet ändrades den 16 februari 2021 genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/338 ([7]), som innehåller nya bestämmelser om undantagen för sidoverksamhet och tester avseende sidoverksamhet och som ger kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt som specificerar kriterierna för att fastställa när en verksamhet ska betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten på koncernnivå. I synnerhet har testet avseende övergripande marknadsandel tagits bort eftersom situationen när det gäller råvaruderivat i unionen har förändrats i en sådan utsträckning att det testet skulle medföra att enheter inte längre är berättigade till ett undantag för sidoverksamhet, även om deras affärsbeteende inte ändras. Dessutom införs ett test avseende tröskelvärde medan tröskelvärdena för handelstestet och testet avseende sysselsatt kapital ändras. Delegerad förordning (EU) 2017/592 bör därför upphöra att gälla och ersättas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillgångsklasser som kan användas i tester avseende sidoverksamhet

För att betraktas som en sidoverksamhet till en koncerns huvudsakliga verksamhet ska en verksamhet som bedrivs av de personer som avses i artikel 2.1 j i och ii i direktiv 2014/65/EU avse en eller flera av följande tillgångsklasser:

a) Råvaruderivat som avser en råvara eller en underliggande tillgång enligt punkterna 5, 6, 7 och 10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/592 av den 1 december 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU avseende tekniska tillsynsstandarder när det gäller kriterier för att fastställa när en verksamhet ska betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten (EUT L 87, 31.3.2017, s. 492).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/338 av den 16 februari 2021 om ändring av direktiv 2014/65/EU vad gäller informationskrav, produktstyrning och positionslimiter och direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/878 vad gäller deras tillämpning på värdepappersföretag, för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 68, 26.2.2021, s. 14).

b) Utsläppsrätter som avses i punkt 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU eller utsläppsrättsderivat som avses i punkt 4 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

Artikel 2

Tester avseende sidoverksamhet

1. En verksamhet som bedrivs av de personer som avses i artikel 1 ska anses utgöra en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten på koncernnivå, om den uppfyller något av följande villkor:

a) Den utestående teoretiska nettoexponeringen för råvaruderivat för kontantavveckling eller utsläppsrätter eller derivat därav för kontantavveckling som handlas i unionen, beräknad i enlighet med artikel 3 och exklusive råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav som handlas på en handelsplats, understiger ett årligt tröskelvärde på 3 miljarder euro (*test avseende tröskelvärde*).

b) Storleken på denna verksamhet beräknad i enlighet med artikel 4.1 motsvarar högst 50 % av den totala storleken på koncernens övriga handelsverksamhet beräknad i enlighet med artikel 4.2.

c) Uppskattat sysselsatt kapital för att bedriva denna verksamhet, beräknat i enlighet med artikel 5.1 och 5.3, motsvarar högst 50 % av det sysselsatta kapitalet på koncernnivå för att bedriva den huvudsakliga verksamheten, beräknat i enlighet med artikel 5.4.

2. En koncern ska anses omfatta moderföretaget och alla dess dotterföretag. Begreppet omfattar enheter som är belägna i unionen och i tredjeländer, oavsett om koncernen har sitt huvudkontor inom eller utanför unionen.

Artikel 3

Test avseende tröskelvärde

1. Den utestående teoretiska nettoexponering som avses i artikel 2.1 a ska beräknas som ett genomsnitt av de aggregerade utestående teoretiska nettovärden vid respektive månadsslut under de föregående tolv månaderna som följer av alla kontrakt i råvaruderivat för kontantavveckling eller utsläppsrätter eller derivat därav för kontantavveckling som ingåtts i unionen av en person inom en koncern.

De utestående teoretiska nettovärden som avses i första stycket ska beräknas på grundval av alla kontrakt i råvaruderivat för kontantavveckling eller utsläppsrätter eller derivat därav för kontantavveckling som inte handlas på en handelsplats i vilken en person belägen i unionen är part under den relevanta årliga redovisningsperiod som avses i artikel 6.2.

Kontrakt i råvaruderivat eller utsläppsrättsderivat för kontantavveckling som avses i första och andra stycket ska omfatta alla derivatkontrakt som avser råvaror eller utsläppsrätter och som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant om en av parterna så önskar, utom på grund av fallissemang eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande.

2. Den aggregering som avses i punkt 1 ska inte omfatta positioner från kontrakt som följer av transaktioner som avses i artikel 2.4 fjärde stycket a, b och c i direktiv 2014/65/EU eller från kontrakt om den person inom koncernen som är part i kontraktet är auktoriserad i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller direktiv 2013/36/EU.

3. De utestående teoretiska nettovärden som avses i punkt 1 ska fastställas enligt den nettningsmetod som avses i artikel 5.2.

4. De värden som följer av den aggregering som avses i denna artikel ska anges i euro.

Artikel 4

Handelstest

1. Storleken på den verksamhet som avses i artikel 2.1 b och som bedrivs i unionen av en person inom en koncern ska beräknas genom aggregering av det teoretiska bruttovärdet av alla kontrakt i råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav som den personen är part i.

Den aggregering som avses i första stycket ska inte omfatta kontrakt som följer av transaktioner som avses i artikel 2.4 fjärde stycket a, b och c i direktiv 2014/65/EU eller kontrakt om den person inom koncernen som är part i kontraktet är auktoriserad i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller direktiv 2013/36/EU.

2. Den totala storlek på koncernens övriga handelsverksamhet som avses i artikel 2.1 b ska beräknas genom aggregering av det teoretiska bruttovärdet av alla kontrakt i råvaruderivat, utsläppsrätter och derivat därav som personer inom koncernen är part i.

Den aggregering som avses i första stycket ska omfatta kontrakt som följer av transaktioner som avses i artikel 2.4 fjärde stycket a, b och c i direktiv 2014/65/EU eller kontrakt om den person inom koncernen som är part i kontraktet är auktoriserad i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller direktiv 2013/36/EU.

3. Den totala handelsverksamhet på marknaden som avses i punkterna 1 och 2 ska beräknas genom aggregering av det teoretiska bruttovärdet av alla kontrakt som inte handlas på en handelsplats och i vilka personer belägna i unionen är part, samt av alla andra kontrakt som handlas på en handelsplats i unionen under den relevanta årliga redovisningsperiod som avses i artikel 6.2.

4. De aggregerade värden som avses i denna artikel ska anges i euro.

Artikel 5

Test avseende sysselsatt kapital

1. Det uppskattade sysselsatta kapital för att bedriva verksamhet som avses i artikel 2.1 c ska vara summan av följande:

a) 15 % av varje nettoposition, lång eller kort, multiplicerat med priset för råvaruderivatet, utsläppsrätten eller derivatet därav.

b) 3 % av bruttopositionen, lång plus kort, multiplicerat med priset för råvaruderivatet, utsläppsrätten eller derivatet därav.

De positioner som avses i första stycket ska beräknas på grundval av alla kontrakt som inte handlas på en handelsplats och i vilka personer belägna i unionen är part samt alla andra kontrakt som handlas på en handelsplats i unionen under den relevanta årliga redovisningsperiod som avses i artikel 6.2.

2. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket a ska nettopositionen i ett råvaruderivat, en utsläppsrätt eller ett derivat därav i unionen bestämmas genom nettning av långa och korta positioner

a) i varje typ av råvaruderivatkontrakt med en viss råvara som underliggande tillgång, för att beräkna nettopositionen per typ av kontrakt med den råvaran som underliggande tillgång,

b) i ett utsläppsrättskontrakt, för att beräkna nettopositionen i det utsläppsrättskontraktet, eller

c) i varje typ av utsläppsrättsderivatkontrakt, för att beräkna nettopositionen per typ av utsläppsrättsderivatkontrakt.

Vid tillämpning av punkt 1 första stycket a får nettopositioner i olika typer av kontrakt med samma råvara som underliggande tillgång eller olika typer av derivatkontrakt med samma utsläppsrätt som underliggande tillgång nettas mot varandra.

3. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket b ska bruttopositionen i ett råvaruderivat, en utsläppsrätt eller ett derivatkontrakt därav bestämmas genom beräkning av summan av de absoluta värdena av nettopositioner per typ av kontrakt med en viss råvara som underliggande tillgång, per utsläppsrättskontrakt eller per typ av kontrakt med en viss utsläppsrätt som underliggande tillgång.

Vid tillämpning av punkt 1 första stycket b får nettopositioner i olika typer av derivatkontrakt med samma råvara som underliggande tillgång eller olika typer av derivatkontrakt med samma utsläppsrätt som underliggande tillgång inte nettas mot varandra.

Beräkningen av det uppskattade kapitalet ska inte omfatta positioner som följer av transaktioner som avses i artikel 2.4 fjärde stycket a, b och c i direktiv 2014/65/EU eller kontrakt om den person inom koncernen som är part i kontraktet är auktoriserad i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller direktiv 2013/36/EU.

4. Det sysselsatta kapital som används för en koncerns huvudsakliga verksamhet ska vara summan av koncernens totala tillgångar minus dess kortfristiga skulder enligt vad som rapporteras i koncernredovisningen vid utgången av den relevanta årliga beräkningsperioden. Vid tillämpning av denna punkt avses med kortfristiga skulder sådana skulder som har en löptid på mindre än tolv månader.

5. De värden som följer av de beräkningar som avses i denna artikel ska anges i euro.

Artikel 6

Beräkningsförfarande

1. Beräkningen enligt det test avseende tröskelvärde som avses i artikel 3 ska göras utifrån tre årliga beräkningsperioder som föregår beräkningsdagen, där det aritmetiska medelvärdet av de resulterande årliga värdena ska jämföras med det tröskelvärde som avses i artikel 2.1 a. Beräkningen av storleken på handelsverksamheten och det sysselsatta kapitalet enligt artiklarna 4 och 5 ska baseras på ett aritmetiskt medelvärde av den dagliga handelsverksamheten eller det uppskattade kapital som avsatts till sådan handelsverksamhet, under tre årliga beräkningsperioder som föregår beräkningsdagen. Beräkningarna ska göras årligen under det första kvartalet av det kalenderår som följer på en årlig beräkningsperiod, där det aritmetiska medelvärdet av de resulterande årliga värdena ska jämföras med de respektive tröskelvärden som avses i artikel 2.1 b och c.

2. För tillämpning av punkt 1 avses med en årlig beräkningsperiod en period som börjar den 1 januari ett visst år och slutar den 31 december samma år.

3. För tillämpning av punkt 1 ska den beräkning av storleken på handelsverksamheten eller det uppskattade kapital som avsatts till handelsverksamhet som görs under 2022 beakta de tre föregående årliga beräkningsperioderna, med början den 1 januari 2019, den 1 januari 2020 och den 1 januari 2021, och den beräkning som görs under 2023 ska beakta de tre föregående årliga beräkningsperioderna, med början den 1 januari 2020, den 1 januari 2021 och den 1 januari 2022.

4. Genom undantag från punkt 3 ska referensperioden för beräkning av den dagliga handelsverksamheten eller det uppskattade kapital som avsatts till sådan handelsverksamhet omfatta endast den senaste årliga beräkningsperioden, om båda följande villkor är uppfyllda:

a) Den dagliga handelsverksamheten eller det uppskattade kapital som avsatts till sådan handelsverksamhet visar en minskning med mer än 10 % när man jämför den tidigaste av de tre föregående årliga beräkningsperioderna med den senaste årliga beräkningsperioden.

b) Den dagliga handelsverksamheten eller det uppskattade kapital som avsatts till sådan handelsverksamhet under den senaste av de tre årliga beräkningsperioderna är lägre än under de två föregående beräkningsperioderna.

Artikel 7

Transaktioner som godtas som riskminskande

1. Vid tillämpning av artikel 2.4 fjärde stycket b i direktiv 2014/65/EU ska en derivattransaktion anses på ett objektivt mätbart sätt minska risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen, om ett eller flera av följande kriterier är uppfyllda:

a) Transaktionen minskar de risker som följer av potentiella förändringar av värdet för tillgångar, tjänster, insatsvaror, produkter, råvaror eller skulder som personen eller dennes koncern äger, producerar, tillverkar, bearbetar, tillhandahåller, köper, handlar med, hyr, säljer eller ådrar sig eller rimligtvis kan räkna med att äga, producera, tillverka, bearbeta, tillhandahålla, köpa, handla med, hyra, sälja eller ådra sig i samband med sin vanliga affärsverksamhet.

b) Transaktionen täcker de risker som följer av en potentiell indirekt inverkan på värdet av tillgångar, tjänster, insatsvaror, produkter, råvaror eller skulder enligt led a, som uppstår till följd av fluktuation i räntor, inflation, valutakurser eller kreditrisker.

c) Transaktionen uppfyller kraven för att vara ett säkringsavtal enligt de IFRS-standarder som antagits i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 ([8]).

2. Vid tillämpning av punkt 1 avses med en godtagbar riskminskande transaktion i sig eller i kombination med andra derivat en transaktion där en icke-finansiell enhet

a) i sina interna policyer beskriver

   i) de typer av kontrakt för råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav som ingår i de portföljer som används för att minska risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen, och kriterierna för att de ska godtas som riskminskande,

   ii) sambandet mellan portföljen och de risker som portföljen ska begränsa,

   iii) de åtgärder som vidtagits för att säkerställa att transaktioner i sådana kontrakt inte tjänar något annat ändamål än att täcka risker som står i direkt samband med den icke-finansiella enhetens affärsverksamhet eller likviditetsfinansiering, och att varje transaktion som tjänar ett annat ändamål tydligt kan identifieras,

b) kan ge en tillräckligt detaljerad bild av portföljerna vad gäller klasser av råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat därav, underliggande råvaror, tidshorisonter och alla andra relevanta faktorer.

Artikel 8

Upphävande

Delegerad förordning (EU) 2017/592 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till delegerad förordning (EU) 2017/592 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan till den här förordningen.

Artikel 9

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Denna förordning	Delegerad förordning (EU) 2017/592
Artikel 1	Artikel 2.1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3	Artikel 2.2, 2.3 och 2.4 Artikel 3.3 och 3.4
Artikel 4	Artikel 2.2, 2.3 och 2.4 Artikel 3.1 a, 3.2 a och b, 3.3 och 3.4
Artikel 5	Artikel 3.1 b och 3.5–3.10
Artikel 6	Artikel 4
Artikel 7	Artikel 5
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 6